A°. 1840. N°. 104.

DINGSDAG, DEN 29 ten DECEMBER.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

PARAMARIBO, den 26 December 1840.

Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, ter gelegenheid van het op handen zijnde *NIEUWJAARS-FEEST*, des voormiddags ten tien uren, *Publieke Audientie* zullende verleenen aan de Civile en Militaire Autoriteiten, mitsgaders aan de particuliere Personen, welke zich daartoe mogten aanbieden.

Zoo wordt zulks bij deze ter kennisse van het Algemeen gebragt.

De Kapitein Adjudant,
F. C. COBLIJN.

Eerste Oproeping.

De Commissie van *Inschrijving en Vrijstelling* voor de Schutterij van *Paramaribo*, benoemd door Zijne Excellentie den Heere Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, bij Gouvernements - Order 14 December 1840, No. 247 | 25, roept bij dezen op:

Alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1841, den vollen ouderdom van *achttien* jaren zullen bereikt hebben, en alzoo hun *negentiende* jaar zullen zijn ingetreden, en die hun *negen en veertigste* jaar niet zullen hebben bereikt, en alzoo hun *vijftigste* nog niet zullen zijn ingetreden, welke niet reeds in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid, of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelde te behooren, met uitzondering nogtans van zoodanige, welke volgens Art. 3 van het *Reglement voor de Schutterij*, gearresteerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836, van de persoonlijke dienst bevrijd, of van schriftelijke FINALE VRIJSTELLING van de voormalige Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voorzien zijn.

Zij zal hare *eerste* zitting houden, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur, *van des morgens 9 tot 12 uren, op Maandag den 4den Januarij 1841*. Voor de personen wier namen aanvangen met de letters A. B. C. D. E. F. G. en H. — Continueren op *Donderdag den 7den daaraanvolgende*, met de letters I. K. L. M. N. en O.; — en vervelgens op *Maandag den 11den*, met de letters P. tot en met Z.

De voor de Commissie verschijnende zullen de Letters en het Nummer hunner Woonplaats, en den naam der Straten moeten opgeven.

Paramaribo, den 24 December 1840.

Namens de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voornoemd,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

Mengelingen.

Bewijs dat NAPOLEON in der daad nooit bestaan heeft.

Napoleon Buonaparte, over wien zoo veel gesproken en geschreven is, heeft inderdaad nooit bestaan, maar is niets dan eene fabelachtige gestalte geweest. Hij is, om het in een woord te zeggen, eene personificatie der zon, en ik twijfel geenzins of een ieder zal die met mij instemmen, zoodra ik aantoon, dat alles wat van Napoleon *den Grooten*, bekend is, wezentlijk ook op de zon toepasselijk, en duidelijk, volgens de grieksche *mythologie*, van dit groot gesternte ontleend is.

Beschouwen wij dan het voornaamste, wat er van dezen wonderlijken man gezegd wordt.

1. Dat hij Napoleon Buonaparte geheten heeft;

2 Dat hij op een eiland in de Middellandsche-zee geboren is;

3. Dat zijne moeder Laetitia genoemd wierd;

4. Dat hij drie zusters en vier broeders had; waarvan er drie Koningen geweest zijn;

5. Dat hij twee vrouwen heeft gehad, waarvan een hem een zoon gebaard heeft;

6. Dat hij een einde heeft gemaakt aan eene groote omwenteling;

7. dat zestien Rijks-Vaarschalken onder hem gestaan hebben, waarvan er twaalf in werkelijken dienst waren;

8. Dat hij in het zuiden heeft overwonnen, en voor het noorden heeft moeten onderdoen;

9. Eindelijk, dat hij, na eene twaalfjarige regering, die hij uit het oosten komende begonnen was, in de zeën van het westen ondergegaan en verdwenen is.

Vraagt men nu of al deze punten werkelijk van de zon ontleend zijn? Deze overtuiging hoop ik, aan ieder mijner lezers door het volgende te geven.

1. Het staat vast dat de zon door de dichters Apollo of Apollon genoemd werd; het onderscheid tusschen Apollon en Napoleon is niet groot, en verdwijnt geheel en al, wanneer wij op de beteekenis dezer namen en derzelver oorsprong letten.

Apollo beteekent volgens de oude scholastieken: verwoester, verderver. Het schijnt dat deze benaming der zon, door de Grieken, derzelver oorsprong verschuldigd is aan de groote onheilen, welke zij onder hem aanrigtte voor Troye, waar een groot getal van het Grieksche leger door de brandende hitte en daar uit ontstane ziekten omkwam.

Apollo is bijna hetzelfde woord als Apoleon, men leidt het af van Apolluo of van Apolleo twee Grieksche woorden, die verderven, dooden, te gronde rigten, beteekenen; zoodat, wanneer de held onzer eeuw Apoleon geheten had, hij den zelfden naam zou hebben gehad als de zon, en buiten dien deze naam in volsten zin op hem gepast hebben, daar hij als de grootste verwoester en verdelger der menschen geschetst wordt. Maar onze held heette Napoleon, en zoo blijkt het, dat er in zijn naam eene letter is, die men in den naam der zon niet vindt. Eene letter, ja zelfs eene geheele lettergreep is er wel te veel, want volgens de opschriften, die te Parijs zijn, was zijn eigenlijke naam Neapoleon. Zeer duidelijk staat dit op de zuil op de Vendome-Plaats.

Maar juist deze lettergreep is het, die het verschil veel verkleint. Want dit blijkt duidelijk, dat deze sijllabe zoo wel Grieksche is, als het overige; nu is het Grieksch *ne* of *nai* eene der sterkste bevestigingen, die wij door het woord echt, waar, zouden uitdrukken, daarom beteekent Neapoleon of Napoleon, verderver; in den volsten zin des woords *Aarts-Apollon*. Hij is dus de Zon, en wel zeer zeker de Zon. Hoe zal het echter met den anderen naam gaan?

In welke betrekking staat het licht van den dag tot het woord Buonaparte? Dit kan men niet terstond opmerken. Intusschen blijkt het weldra dat daar Buonaparte zoo veel beteekent als: *bonne partie* (goede zijde), het hier op iets doelt, dat eene goede zijde heeft, en op de Zon Napoleon betrekking heeft. Niets echter staat in zulk een direct verband met de Zon, als de uitwerkselen harer dagelijksche revolutie of omwenteling: deze uitwerkselen zijn Dag en Nacht, licht en duisternis. Er bevindt zich in dezen laatsten naam eene allegorie, die van de Perzen ontleend is: er wordt gezinspeelt op het rijk van Ormus en Ahriman, het rijk des lichts en der duisternis, de goede en booze geesten. Tegen de laatsten, de geesten der boozen en der duisternis, werd vroeger dit spreekwoord gebruikt: *Abi in malum partem*. Wanneer men nu onder *mala parta* de duisternis verstond, dan is het zonder twijfel, dat men onder *bona parte* het licht moest verstaan. Wanneer men nu vaststelt, dat er geen kwaad is of het heeft eene goede zijde, dan moet natuurlijk de Zon (Napoleon) ook eene goede zijde (Bonaparte) hebben.

2. Apollon was volgens de Grieksche *mythologie* op een eiland in de Middellandsche-zee geboren (het eiland Delos); zoo heeft men Napoleon ook op een eiland in de Middellandsche-zee ter wereld laten komen, en wel op Korsika, om dat de geographische ligging van hetzelve in betrekking tot Frankrijk, waar men hem zijn rijk gegeven en hem heeft laten regeren, juist zoo geschikt is, als Delos in betrekking tot Griekenland, het land waar Apollo zijnen voornaamsten tempel had.

Wel is waar, Pausanias noemt Apollo onder de Egyptische Godheden, maar daarmede is nog niet bewezen, dat hij in Egypte geboren is, doch slechts zoo veel, dat hij er als God vereerd werd, en dat hem de Egyptenaren aanbaden; — en zeldzaam genoeg, ontstaat hier door nog een betrekkigspunt meer tusschen Napoleon en de Zon, want alle berigten stemmen daarin overeen dat Napoleon in Egypte als bovennatuurlijk wezen beschouwd werd, als de vriend van Mahomed en eerbewijzen ontvangen heeft, die eene aanbidding tamelijk waren.

3. Men heeft blijkbaar door den naam zijner moeder Laetitia, welke zoo veel als vreugde beteekent, niets anders te kennen willen geven, dan vreude of morgenrood, welks schemering over de geheele natuur vreugde verspreid. Opmerkingwaardig is het evenwel, dat Apollo's moeder, volgens de Grieken, Leto heette. Gelijk nu de Romeinen uit Leto Apollo's en Diana's moeder Latona maakten, zoo heeft men in onzen tijd goed gevonden er Laetitia van te maken, om dat deze naam meer in de Parysche mode is. Laetitia is het zelfstandig naamwoord van laetor of van het minder gebruikelijke laeto, hetwelk verheugen beteekent. Zoo is het dus bewezen, dat deze Laetitia zoowel als haar zoon, reeds in de Grieksche *mythologie* voorkomt.

4. Zoo als verder verhaalt wordt, heeft de zoon van Laetitia drie zusters gehad, buiten twijfel worden daarmede de drie Gratiën bedoeld, die met de Muzen, hare gezellinnen, de bekoorlijkheid en het sieraad van het hof haars broeders Apollo uitmaakten.

Onze nieuwe Apollo heeft vier broeders gehad. Deze vier broeders zijn niet anders dan de vier jaargetijden, zoo als wij terstond ontwikkelen zullen.

Van de vier broeders van Napoleon waren er drie Koningen, — deze drie zijn de lente, die over de bloemen, de zomer, die over de oogst, en de herfst die over de vruchten heerscht. En gelijk deze jaargetijden alles, wat zij het hare noemen, aan den magtigen invloed der zon te danken hebben, zoo zegt men ook, dat de drie broeders van Napoleon hunne kroonen en rijken aan hem verschuldigd waren, en slechts door hem heerschten. Dat een van zijne broeders geen Koning is geweest, komt van daar, dat er een jaargetijde is dat over niets regeert, namelijk de winter. De winter is geenzins zonder rijk en zonder gebied, maar heerscht over sneeuw en ijs, zal menigeen bij zich zelven denken, maar dan antwoorden wij kort af: De vierde broeder heeft ook heerschappij gevoerd na den val van Napoleon en zijne geheele familie, even als de winter dit doet na den val der andere jaargetijden. Hij heeft namelijk geregeerd in het miserabele plaatsje Canino, hetwelk een vorstendom is, om er een op toe te geven.

Canino komt van Cani, hetwelk bij de dichters dikwijls gebruikt wordt als het witte, lokkige haar der bergen. Zoo is de vermeende vorst van Canino niets anders dan eene persoonlijke voorstelling van den winter; hij besteeg zijnen troon toen de zon het verste van hem verwijderd was, en toen de zoonen van het noorden, zoo als de dichters de noorde winden gelieven te noemen, hem en ons als overstroomden.

5. Het verhaal volgende, leest men dat Napoleon twee vrouwen heeft gehad; den God der Zon heeft men er ook twee gegeven. Deze waren; de Maan en de Aarde; de Maan, volgens de *mythologie* der Grieken, zoo als Plutarchus ons verzekert, en de Aarde volgens de fabelleer der Egyptenaren; — en daarbij nog met het merkwaardige onderscheid, dat de Zonnen-God van de Maan geen kinderen heeft gehad, van de Aarde daarentegen een Zoon, eenen eenigen Zoon, den kleinen Horus, die volgens de Egyptenaren, de vrucht des akkerbouws voorstelde; en in volle overeenstemming hiermede, heeft men de geboorte van den vermeenden Zoon van Napoleon op den 20sten Maart gesteld, op welken dag de grootste verandering voor de voortbrengselen des akkerbouws plaats grijpt.

6. Men zegt, dat Napoleon aan eene verwoestende landplaag, die men de *hydra* der revolutie noemt, een einde heeft gemaakt. Eene *hydra* is, zoo als men weet, eene Slang; op de specie komt het niet aan, als men een fabel wil maken, gelijk wij hier doen. Nu bragt de slang *Python*, een verschrikkelijk monster, geheel Griekenland in beweging, en werd door Apollo verslagen; en daarom zegt men van Napoleon, dat hij zijne heerschappij daarmede begonnen is, dat hij de Fransche revolutie ... [illegible] eerlijk een gebeurtenis die zoo wel een ... der fantasie is als het overige) geëindigd heeft, want men ziet wel, dat het woord revolutie van het Latijnsche *revoloo* afstamt, hetgeen de ligging van eene slang verbeeldt, die zich opgerold heeft. — Het is de oude slang *Python* en niets meer.

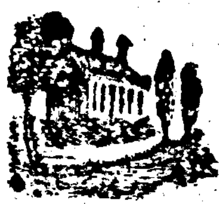
7. De beroemde krijgsheld der 19de eeuw heeft, zegt men verder twaalf Rijks-Maerschalken aan het hoofd van zijn leger gehad, en vier die buiten dienst waren. De twaalf eerste zijn, zoo als ieder wel spoedig zal inzien, de twaalf teekenen van den Dierenriem, die naar de wet en het bevel van den Zon Napoleon wandelen, ieder eene talloose schare sterren voerende; de vier anderen zijn hoogstwaarschijnlijk de vier Kardinaalspunten, die, te midden der algemeene beweging, der non-activiteit, waarop het hier aankomt, voortreffelijk uitdrukken.

8. Verder verhaalt men, dat deze groote krijgsvorst de landen van het zuiden glorierijk is doorgetrokken, maar, toen hij verder naar het noorden doordrong, is hij van de hoogte zijner overwinning afgestort. — Dit alles kenmerkt, op het naauwkeurigst de Zon. Want de Zon heerscht, zoo als wij weten, als Koning in het zuiden; na de voorjaars-nachtevening zoekt zij in de noordelijke gewesten door te dringen, en verwijdert zich van de evennachtslijn. Maar na drie maanden op deze baan naar het noorden te zijn voortgetrokken, bereikt zij den noordelijken keerkring, en ziet zich van deze terug gebannen op haren weg naar het zuiden. Niets anders dan dit heeft men met het fantasiebeeld van de expeditie Napoleon's tegen het noorden en zijne schandelijken teruggtogt, waarmede deze, zoo als het heet, geëindigd zoude zijn, willen voorstellen.

9. Eindelijk en dit behoeft geen lang betoog, gaat de zon in het osten op en in het westen onder, zoo als de geheele wereld weet. Alle dichters schilderen ons zoo haren op- en ondergang. Dit en niet anders moeten wij er onder verstaan, wanneer wij hooren dat Napoleon over de zee uit het Morgenland (Egypte) gekomen is, om in Frankrijk zijne heerschappij te stichten, en ondergegaan in de Avondlandsche-zee, na eene regering van twaalf jaren die niets anders zijn dan twaalf uren, gedurende welke de zon den horizont verlicht.

Nu geloof ik dat ik bewezen heb, dat die Napoleon waarover zoo veel geschreven en gesproken is, in het geheel niet heeft bestaan, en de dwaasheid die zoo vele kundige en onkundige lieden het hoofd gek gemaakt heeft, berust alleen op een klein, zeer klein misverstand, dat men namelijk de *mythologie* der 19de eeuw voor de geschiedenis gehouden heeft.

Advertentiën.

(41295) De fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheer te Boedels*, zullen op Dingsdag den 2den Februarij 1841, des namiddags ten 4 ure, publiek doen verkoopen:

Het *een zesde* aandeel in de KATOEN PLANTAADJE *ALSIMO*, gelegen binnen deze Kolonie, aan het gedolven Kanaal van de *Warappe Kreek*, ter regterhand in het opvaren, tusschen de Plantaadje *Waterloo* en den *Oceaan*; aankomende den Boedel MATTHIAS OEHLERS.

En zulks met al deszelfs SLAVEN, GEBOUWEN, GRONDEN enz, volgens daarvan geformeerden Inventaris.

Paramaribo, den 24 December 1840.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(41267) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op DONDERDAG den 31sten December 1840, des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Keizerstraat*, La. A. No. 149; aankomende RACHEL CARRILHO, als Erfgename van wijlen haren man ISAAK FERNANDES Junior.

Paramaribo, den 28 December 1840.

B. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

A. SALOMONS, zal op Donderdag e. k., des morgens om 9 ure, ten zijnen huize op Vendu verkoopen:

Het afgekeurde Noord-Amerikaansche Brik Schip *SABRA*, gevoerd door Kapt. F. F. NICKERSON, alsmede: *ZEILEN, TOUWWERK, BLOKKEN, ANKERS, BARKAS* en verdere andere *GOEDEREN* tot gemelde Schip toebehooren, alles voor rekening die het mogte aangaan.

(41265)

COLLEGIE
DE VEREENIGING.

(41298) ALGEMEENE VERGADERING op Woensdag den 30sten dezer maand, des avonds ten *acht* uren.

Paramaribo, den 22 December 1840.

De Secretaris,
F. C. COBLIJN.

Te Koop of te Huur:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen in de *Heerenstraat*, La. A. No 54; thans bewoond door de Heeren GEBRS. CASTILHO. (41274)

A. W. VAN DEN BRINK.

Worden te Huur gevraagd:

Eenige TIMMERNEGERS, om op Plantaadje te werken; — adres ten Kantore van (41325)

H. M. WOLFF DE FRIDERICI.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het gekoperd tweedeks Barkschip *Noord-Holland*, Kapt. Hannen Klaas Ruijl. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het gekoperd tweedeks Driemast Schip *de Drie Gebroeders*, Kapt. S. Y. Pama. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 5 Januarij 1841.

Het gekoperd tweedeks Barkschip *Catharina*, Kapt. K. M. Hillers. — Adres bij B. Degenkord. — Sluit 3 Januarij 1841.

Het gekoperd tweedeks Barkschip *Julie*, Kapt. J. Hilbrands. — Adres bij Juan Lyon. — Sluit ultimo dezer.

Het nieuw gebouwd Driemast Galjootschip *de Stad Zwolle*, Kapt. T. Lange. — Adres bij Kenswil en Co.

Het gekoperd tweedeks driemast Galjootschip *Anna en Maria*, Kapt. Daniel Steenveld. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 4 Januarij 1841.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip *Sophia Maria*, Kapt. A. J. Andresen. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 5 Januarij.

Het Nederlandsch Schip *Anna en Susanna*, Kapt. J. D. Bos. — Adres bij J. G. Fonseca Fz.

Ter Drukkerij van Fuchs & Camps.